

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a kísérés során alkalmazott bilincselés tekintetében a panasznak

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt terjesztett elő a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt. A Panaszos kérte, hogy kifogásait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a panaszában előadta, hogy * óra körüli időben a * szám előtt rendőrök igazoltatták, majd igazoltatását követően * óra körüli időben megbilincseltek és a Rendőrkapitányságra előállították. A rendőrségen a nála lévő iratait, készpénzét elvették, majd „bezárták” az előállító helyiségbe. Ezek után házkutatásra vitték, amihez ismételten megbilincseltek. A rendőrök egymás közt azt beszéltek, hogy azért kell a bilincs, mert nem lehet még tudni, hogy tanú vagy gyanúsított lesz-e a Panaszosból. A házkutatást követően – bilincs alkalmazása nélkül – visszaszállították a rendőrségre, ahol tanúként hallgatták ki, majd elengedték.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- igazoltatását;
- előállítását;
- bilincselését.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való jogát, valamint a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során arra az álláspontra jutott, hogy az igazoltatásra kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a Panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga. A Panasztestület megállapította, hogy az előállítás jogszerű és arányos volt, ezért nem sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való joga. A Panasztestület megítélése szerint az előállítás során alkalmazott bilincselésre vonatkozó panasz kapcsán a Panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem volt megállapítható, ugyanakkor a kísérés során alkalmazott bilincselés miatt a Panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelmét állapította meg.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadványa;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentése;
- az előállítás időtartamáról szóló, szám nélküli igazolása;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése;

- a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése;
- Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése.

III.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a postai úton eljuttatott panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amely előzmények a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A Rendőrkapitányság a feljelentő feljelentése alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás vétség elkövetésének gyanúja miatt feljelentés kiegészítést, majd *-n a Btk. 373. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő család vétség elkövetésének megalapozott gyanúja miatt nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen.

A feljelentés adatai szerint a feljelentő *-n, egy internetes oldalon megadott telefonszámon költöztetést rendelt. A költöztető cég munkatársai a megbeszélte időpontban megjelentek a feljelentő lakásán, majd megkezdték a bútorok felrakódását. Miután a bútorok már a tehergépjárműn voltak a feljelentő kapott egy telefonhívást a költöztető cég diszpécserétől. A feljelentő a diszpécserrel történt megegyezés szerinti pénzüsszeget kifizette a költöztető cég egyik jelenlévő munkatársának, majd a költöztető jármű elindult a megadott címre, azonban a bútorok nem érkeztek meg.

A költöztető cég a feljelentő kb. * Ft-ot érő tárgyainak visszaadását, további pénzüsszegek kifizetésétől tette függővé.

A Rendőrkapitányság munkatársai a nyomozás során megállapították, hogy a költöztető cég székhelye egy, a * szám alatt található bérleménybe van bejegyezve.

---

¹ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,
BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A bérlemény tulajdonosának kihallgatása alapján megállapításra került, hogy a költöztetést végző cég a bérleményből már elköltözött és a bérlemény kulcsainak átadására *-n * óra körüli időben a szám alatt kerül majd sor.

V.

A panaszban megfogalmazott kifogás vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) Igazoltatás

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,”*

A határozat IV. részében ismertetett előzményeket követően a Rendőrkapitányság munkatársai az Rtv. 13. § (1) bekezdésébe rögzített intézkedési kötelezettségből adódóan – az ismeretlen elkövetők személyazonosságának megállapítása és elszámoltatása céljából – *-n a délelőtti órákban megjelentek a * szám előtt.

* órakor egy tehergépkocsi parkolt le az előbb említett lakcím előtt, majd a tehergépkocsihoz lépett egy addig a túloldalon várakozó személy, aki beszélgetésbe kezdett a tehergépkocsiban ülőkkel. A rendőrök az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített felhatalmazás alapján, bűnüldözés céljából a tehergépkocsihoz léptek és az ott tartózkodókat – közöttük a Panaszost is – igazolásra szólították fel. Az igazoltatás alkalmával megállapításra került, hogy a Panaszos a feljelentett költöztető cég alkalmazásában áll.

A Panasztestület e panasz kapcsán megállapította, hogy a Panaszos a költöztető cég munkatársaként jelent meg a helyszínen, mindezek alapján fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú, így megfelelő jogalap birtokában, jogszerűen vonták intézkedés alá és ennek keretében jogszerűen igazoltatták a Panaszost.

A Panasztestület megállapításával egyetértve megállapítom, hogy a Panaszos igazoltatása megfelelő jogalap alapján és jogszerűen került végrehajtásra, ezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2.) Előállítás

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint:

„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

A Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) Aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a csalás kisebb kárt okoz, vagy”

Az intézkedést fogatosító rendőrök az igazoltatás alkalmával megállapították, hogy a Panaszos a feljelentett költöztető cég munkatársa, továbbá megállapították azt is, hogy a tehergépkocsi – amelyben a Panaszos is tartózkodott – a feljelentett cég tulajdonában van.

A feljelentett cég munkájával és a cég vezetőjével kapcsolatban a rendőrök által feltett kérdésekre a Panaszos és tehergépkocsiban tartózkodó többi személy egymásnak ellentmondó, zavaros nyilatkozatokat tettek.

Az előzményi adatok birtokában és az egymásnak ellentmondó nyilatkozatok alapján a büntetőjogi felelősség nem volt tisztázható, ezért a rendőrök joggal feltételezték azt, hogy a Panaszos bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy (*Btk. 373. § (1) és (2) bekezdés a) pontja - csalás vétsége*), ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazási lehetőségére – bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt – előállították a Rendőrkapitányságra.

A Panasztestület e panasz kapcsán megállapította, hogy a rendőrség kellő jogalap birtokában és az arányosság követelményeinek megfelelően állította elő a Panaszost.

A Panasztestület álláspontjával egyetértve megállapítom, hogy a rendőrök a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, a Panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának igénye alapján indokoltan, kellő joggal és arányosság figyelembevételével döntöttek a Panaszos előállítása mellett, ezek alapján a panasz e tekintetben is alaptalan.

3.) Bilincs

A Panaszos panaszában azt állította, hogy a Rendőrkapitányságra történő előállítása során megbilincseltek.

A Panaszos állításával szemben a jelentések azt tartalmazzák, hogy a Panaszossal szemben kényszerítő eszköz (bilincs) alkalmazására – az előállítás végrehajtása közben – nem került sor.

Megállapítható, hogy a Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Figyelemmel a – a Pp. jelen határozat III. részében kifejtetett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul és fogadtam el.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszossal szemben – előállításakor – bilincselés alkalmazására nem került sor, így a panasz e tekintetben alaptalan.

A Panasztestület ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudta feloldani az előadások közötti ellentmondást, ezek alapján úgy foglalt állást, hogy a Panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Panaszos panaszában azt állította továbbá, hogy a házkutatásra történő szállítása közben megbilincselték, majd a házkutatást követően bilincselés alkalmazása nélkül szállították vissza a Rendőrkapitányságra.

A panasz vonatkozásában a Rendőrkapitányság vezetőjének jelentése áll rendelkezésre, amely szerint a házkutatás helyszínére történő oda-vissza szállításkor valóban megbilincselték a Panaszost. A jelentés szerint a bilincselés alkalmazására azért volt szükség, mert a Panaszos személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt állt, illetőleg tartani lehetett a támadásától, szökésétől és ellenszegülésétől.

A Panasztestület e kérdésben kifejtette, hogy a rendőrség a Panaszos előállításánál sem alkalmazott kényszerítő eszközt, mivel arra nem volt szükség – feltételezhetően azért –, mert a Panaszos együttműködő volt. A rendőrség nem jelölt olyan körülményt vagy a Panaszos magatartásában olyan változást, ami indokolta volna a Panaszos kezelésének illetően történő megváltoztatását és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról – annak indokáról – nem készítettek írásos dokumentációt. Mindezek alapján a Panasztestület álláspontja szerint indokolatlan volt a Panaszossal szemben a bilincs alkalmazása, különös figyelemmel arra a körülményre, hogy az intézkedés korábbi szakaszaiban nem alkalmaztak vele szemben bilincset. Ezek alapján a Panasztestület megállapította, hogy sérült a Panaszos emberi méltóságához való joga.

A Panasztestület fent kifejtett álláspontjával egyetértek, tekintettel arra, hogy a Panaszos előállításakor – a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint – nem merült fel olyan körülmény, amely indokolta volna a bilincs alkalmazását, különös tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedésről készített iratok sem számoltak be róla.

A fentiek alapján a benyújtott panasz – a házkutatásra történő szállítás közben alkalmazott bilincs vonatkozásában – megalapozott.

VI.

A Panasztestület megállapította, hogy a Panaszos előállításának időtartama nem volt indokolatlanul hosszú, nem haladta meg a szükséges időt, így nem sértette a személyi szabadsághoz való jog érvényesülését.

A Panasztestület megállapításával egyetértek, de a Panaszos beadványában nem terjesztett elő ezzel kapcsolatban kifogást.

Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete, Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. Az előállítás időtartama tárgyában érdemi vizsgálatra a Ket. 29. § (1) bekezdésben és a 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezen eljárás keretében nem volt lehetőség.

A Panasztestület megállapításaival minden tekintetben egyetértve a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk és a IV. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (9) bekezdése;

Budapest, 2016. május 30.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**